

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XX > Dobro i radość wynikająca ze wspólnie przeżywanych wakacji

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„We współczesnym świecie, pochłoniętym często przez gorączkową aktywność i bardzo konkurencyjnym, w którym dominuje logika produkcji i zysku, nierzadko ze szkodą dla człowieka, jest tym bardziej konieczne, aby każdy mógł korzystać z odpowiednich okresów wypoczynku, pozwalających odzyskać siły i zarazem odnaleźć właściwą równowagę duchową. Trzeba mądrze korzystać z wakacji i ferii, aby służyły dobru jednostki i rodziny przez to, że umożliwiają kontakt z przyrodą, zapewniają spokój, dają czas na kultywowanie zgodnego życia rodzinnego, na wartościową lekturę i na zdrowe rozrywki, nade wszystko zaś pozwalają poświęcić się w większej mierze modlitwie, kontemplacji i słuchania głosu Bożego. Życzę wszystkim, którzy przebywają na wakacjach, dobrego i owocnego wypoczynku, zawierając Maryi, troskliwej Matce, zwłaszcza tych, którzy z różnych powodów nie mogli opuścić zwykłych zajęć i codziennego środowiska”.

Jan Paweł II, *Odnaleźć Równowagę Duchową*. Rozważanie przed modlitwą Anioł Pański, 23.07.2000, „L'Osservatore Romano” 2000, nr 10 (227), s. 34.

„Powszechna stała się praktyka „weekendu”, rozumianego jako cotygodniowy czas odpoczynku, przeżywanego nieraz z dala od stałego miejsca zamieszkania i związanego często z udziałem w różnych formach aktywności kulturalnej, politycznej lub sportowej, które zwykle są organizowane właśnie w dni świąteczne. Jest to zjawisko społeczne i kulturowe, w którym nie brak z pewnością elementów pozytywnych, jeśli tylko przyczynia się ono, w duchu poszanowania autentycznych wartości, do rozwoju człowieka i do postępu życia społecznego, jako całości. Pozwala ono zaspokoić nie tylko potrzebę odpoczynku, ale także „świętowania” wpisaną w ludzką naturę.

Jan Paweł II, List apostolski *Dies Domini do biskupów, kapłanów i wiernych o świętowaniu niedzieli*, 4, w: tegoż, *Dziela zebrane, t. 3, Listy*, wyd. M, Kraków 2007, s. 451-452.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Wtedy Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco». Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odплыnęli więc łodzią na pustkowie, osobno. Lecz widziano ich odplywających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich wyprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XX > Dobro i radość wynikająca ze wspólnie przeżywanych wakacji

się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać o wielu sprawach. A gdy pora była już późna, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: „Miejsce to jest pustkowiem, a pora jest późna. Odpraw ich. Niech idą do okolicznych osiedli i wsi, a kupią sobie coś do jedzenia”. Lecz On im odpowiedział: «Wy dajcie im jeść!» (Mk 6,30-37).

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Korzystanie z bogactw naturalnych, roślinnych i zwierzęcych świata nie może być oderwane od poszanowania wymagań moralnych. Panowanie nad bytami nieożywionymi i istotami żywymi, jakiego Bóg udzielił człowiekowi, nie jest absolutne; określa je troska o jakość życia bliźniego, także przyszłych pokoleń; domaga się ono religijnego szacunku dla integralności stworzenia” (KKK 2415).

Zob. CA 37-38.